

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/96/2015
Identifikačné číslo spisu:	1012209552
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1012209552.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: Ing. P. A., bytom L. XXX/XX, X., zastúpeného advokátkou JUDr. Jolanou Fuchsovou, Štúrova 20, Košice proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: SLV-PS-PK-109/2012 z 13. septembra 2012 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 1935/2012-67 z 13. marca 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 1935/2012-67 z 13. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom č.k. 6S 1935/2012-67 z 13. marca 2015 Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č.p. SLV-PS-PK-109/2012 z 13. septembra 2012, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 482 z 13. júna 2012, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“), pretože porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Dôvodom prepustenia bolo, že dňa 3. apríla XXXX po XX:XX hod. hliadka OO PZ P. v zložení práp. D. I., nstržm. F. A. a npráp. X. V. počas výkonu služby na ceste pri obci F. zastavila a kontrolovala nákladné motorové vozidlo zn. X ev. č. A. plne naložené palivovým drevom s vodičom F. G., pričom vzniklo podozrenie z nelegálnosti prevozu dreva. Za účelom preverenia bol vodič hliadkou PZ vyzvaný, aby s vozidlom prišiel k budove OO PZ P., kde hliadka informovala riaditeľa - žalobcu o tomto

podozrení. Následne bola vec preverovaná s riaditeľom F. podniku lesy F. Ing. U. X., ktorý však nemal o tomto prevoze vedomosť a nepodarilo sa mu spojiť ani s príslušným lesníkom, preto žalobcu požiadal o vyloženie dreva pri budove OO PZ P., kým vec nepreverí. Na základe pokynu žalobcu bolo následne drevo zložené na pozemku pri budove OO PZ P. P. B. a V. U., hoci tento už predtým ako spolujazdec v kontrolovanom vozidle predložil doklady o zaplatení časti a o povolení na vývoz celého nákladu palivového dreva, t. j. 10 priestorových metrov z lesného obvodu V.. Na pokyn žalobcu nebola udalosť zaevidovaná v služobných pomôckach, iba v zázname zo služby nstržm. A. uviedol, že vodičovi F. G. bolo zadržané OEV z dôvodu nezhody údajov o druhu nadstavby vozidla. V. U. ako majiteľovi nebolo vydané žiadne potvrdenie o odňatí predmetného dreva, toto mu nebolo vôbec vrátené, ale dňa 16. apríla XXXX asi o XX:XX hod. toto drevo žalobca za pomoci svojho syna a ďalšej osoby naložil na svoje nákladné motorové vozidlo zn. X ev. č. A. a odviezol ho do miesta svojho trvalého bydliska v úmysle použiť ho pre vlastnú potrebu.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočívalo podľa žalovaného v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom Policajného zboru a ako riaditeľ OO PZ P. pri podozrení z nelegálneho prevozu palivového dreva dal pokyn, aby toto nebolo zaistené, ale zložené pri budove OO PZ a vec nebola dokumentovaná. Následne drevo neoprávnené na svojom motorovom vozidle odviezol v úmysle použiť ho ako vlastné.

Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti žalobcu spočívalo podľa žalovaného v tom, že nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej neplnil svedomite úlohy uložené mu zákonom (§ 21 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov - oprávnenie zaistiť vec), nariadením nadriadeného (čl. 1 prílohy k nariadeniu ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka Policajného zboru) a rozkazom nadriadeného (časť I. písm. a) bod 9 rozkazu ministra vnútra SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru). Nedodrжал ani služobnú disciplínu, pretože sa nezdržal konania, ktoré viedlo k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami a mohlo narušiť vážnosť policajného zboru a ohroziť dôveru v tento zbor. Svojím konaním podľa žalovaného porušil základné povinnosti policajta ustanovené v § 48 ods. 3 písm. a), b), f), g) a h) zákona č. 73/1998 Z.z.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru a následné rozhodnutia napadnuté v žalobe boli v súlade so zákonom a v jeho medziach.

Pokiaľ išlo o vlastníctvo spornej drevnej hmoty, krajský súd uviedol, že vlastnícke právo sa nenadobudlo správnym vyplnením vývozného lístka z príslušného lesného obvodu, ale zaplatením kúpnej ceny a odovzdaním a prevzatím predmetu kúpy - dreva (§ 588 a nasl. Občianskeho zákonníka). Vývozný lístok dreva nebol dokladom potrebným k uzatvoreniu kúpnej zmluvy a jeho neúplné vyplnenie nemohlo mať žiadny vplyv na platnosť kúpnej zmluvy, ktorá v danom prípade mala byť uzatvorená medzi lesníkom B. (predávajúcim) a kupujúcim U.. Táto skutočnosť bola v konaní jednoznačne preukázaná svedeckými výpoveďami a vedomosť o riadnom uzatvorení kúpnej zmluvy na celý objem prevážaného dreva (10 priestorových metrov) nadobudol dňa 4. apríla XXXX aj riaditeľ lesov Ing. X..

Krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie výsluchom (aj opakovaným) viacerých svedkov, oboznámil sa s obsahom vyšetrovania v paralelne prebiehajúcim trestnom konaní ČVS:SKIS-115/OISV-4-V-2012 a po takomto dokazovaní ustálil skutkový stav veci, pričom žalovaný v napadnutom rozhodnutí primerane reagoval na všetky relevantné námietky žalobcu. Z vykonaného dokazovania vyplynul záver, že žalobca vydal pokyn na zloženie predmetného dreva pri budove OO PZ P.. Zároveň nikomu zo svojich podriadených nedal pokyn na zaistenie dreva a ani sám nerozhodol o jeho zaistení. Taktiež bolo v konaní preukázané, že vydal pokyn na nedokumentovanie prípadu (výpoveď npor. P. F., ktorému to uviedol nstržm. A. bezprostredne po rozhovore so žalobcom, výpovede nstržm. A. a práp. I.). Z výpovede npor. A. vyplynulo, že dňa 16. apríla XXXX mu žalobca oznámil, že predmetné drevo sa nakladalo na nákladné vozidlo s jeho súhlasom. Krajský súd poukázal na rozpornosť vo výpovediach samotného žalobcu, ktorý uviedol, že drevo odviezol k sebe domov dňa 16. apríla XXXX po tom, čo sa dohodol s jeho vlastníkom - npráp.

V., ktorý mal dané drevo kúpiť po rozhovore a dohode s riaditeľom lesov (podanie vysvetlenia z 24. apríla XXXX a výpoveď zo 7. mája XXXX) a jeho výpovedi z 19. apríla XXXX pred vyšetrovateľom v trestnom konaní, kde uviedol, že ho npráp. V. poprosil, či by nemohol dočasne zložiť palivové drevo pre V. matku pri budove OO PZ a keďže bol V. práceneschopný, dňa 16. apríla XXXX ho odviezol na svojom nákladnom vozidle jeho matke. Takéto rozporné výpovede žalovaný v napadnutých rozhodnutiach uviedol a primerane sa s nimi vysporiadal.

V. U. ako vlastníkov dreva nebolo vydané žiadne potvrdenie o odňatí dreva a drevo mu nebolo ani vrátené. Táto skutočnosť bola taktiež jednoznačne preukázaná svedeckými výpoveďami. Podľa názoru krajského súdu už samotná skutočnosť, že žalobca zo svojej riadiacej pozície nedal pokyn, po oboznámení so situáciou, na zaevidovanie predmetného dreva, ako aj skutočnosť, že nedal pokyn na zaistenie dreva a aj to, že nevydal V. U. doklad o odňatí dreva, bolo vážnym porušením jeho služobných povinností, s ktorým zákon spája zodpovedajúce disciplinárne následky.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný zistený skutkový stav správne právne posúdil a svoju správnu úvahu primerane odôvodnil. Zodpovedne posúdil intenzitu skutku, ktorého sa žalobca dopustil, a to v súlade s právnymi predpismi, a podrobil ho svojej správnej úvahe. Intenzita porušenia právnych a interných predpisov, ktorých sa žalobca dopustil, podľa názoru krajského súdu zodpovedala uloženému disciplinárnemu opatreniu. Krajský súd zdôraznil, že výsledky trestného konania (o tom istom skutku) nemajú vplyv na konanie v personálnych otázkach, ak skutok, o ktorý sa jedná, nemá intenzitu trestného činu, resp. priestupku, čo však neznamena, že ho nie je možné pokladať za disciplinárne previnenie, s ktorým zákon spája ako sankciu aj prepustenie zo služobného pomeru. Žalovaný a aj prvostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach podrobne odôvodnili, prečo ponechanie žalobcu v služobnom pomere by za ním spáchané disciplinárne previnenie nebolo možné a súd sa s takýmto odôvodnením plne stotožňuje.

Krajský súd uviedol, že žalobca si zjavne mylne vysvetlil stanovisko vyšších nadriadených (riaditeľky KR PZ A. a prezidenta PZ) k návrhu na jeho prepustenie zo služobného pomeru (zo dňa 18. mája XXXX), nakoľko z predmetnej písomnosti je celkom zrejmý súhlas všetkých vyjadrujúcich sa, a teda aj riaditeľky KR PZ A. a prezidenta PZ k návrhu na jeho prepustenie.

K námietke žalobcu ohľadom bližšie nešpecifikovanej existencie vady v konaní správnych orgánov, majúcou vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, krajský súd uviedol, že táto nie je dôvodná, pretože takúto vadu nezistil.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší preskúmané rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietal, že v personálnom konaní bol „uznaný vinným“ aj z konania, ktoré malo spočívať v tom, že na svoju obranu uvádzal v trestnom konaní v postavení svedka nepravdivé skutočnosti, čím malo dôjsť k zvlášť hrubému porušeniu služobnej prisahy. Uvedené konanie pritom nikdy nebolo predmetom skutku, pre ktorý bolo voči žalobcovi začaté personálne konanie, a preto o tomto skutku nemohlo byť v personálnom konaní rozhodované.

Ďalej žalobca uviedol, že pri hodnotení skutkového stavu bolo potrebné prihliadať na prvotnú výpoveď Ing. X. v personálnom konaní z 25. apríla XXXX, v ktorej svedok uviedol to isté, čo vo výpovedi v trestnom konaní. V personálnom konaní nebol dôvod na opakovanie výsluchu svedka X.. Jediným dôvodom opakovaného výsluchu dňa 9. mája XXXX bolo dotlačiť ho k inej výpovedi ohľadom času, kedy sa svedok stretol s V. a dohodol sa s ním na odkúpení dreva.

Žalobca trval na tom, že 13. apríla ho npráp. X. V. informoval, že sa s Ing. X. dohodol, že drevo si môže odkúpiť on, keďže F. podniku lesy F. sa neoplatí po toto drevo vyslať vodiča s nákladným autom. Dňa 16. apríla XXXX za žalobcom prišiel npráp. X. V., priniesol doklad o práceneschopnosti a povedal, že nakoľko je práceneschopný (a nevedel, ako dlho bude jeho práceneschopnosť trvať), žalobca si môže drevo vziať a následne si to medzi sebou vyrovnajú. V tom čase žalobca nemal vedomosť o tom, či V.

za drevo zaplatil. Na základe uvedeného žalobca dňa 16. apríla XXXX odviezol k sebe domov.

Žalobca trval aj na tom, že sankcia uložená mu v personálnom konaní bola vzhľadom na okolnosti neprimeraná.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že krajský súd sa v rozsudku vypořiadal so všetkými relevantnými námietkami, ktoré žalobca uviedol v žalobe.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP). V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (Ďalej len OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, t.j. orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1 a 2 OSP).

Predmetom tohto súdneho konania je preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z., a to z dôvodu, že porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Uvedené porušenie vyplývalo z toho, že dňa 3. apríla XXXX po XX:XX hod. hliadka OO PZ P. v zložení práp. D. I., nstržm. F. A. a npráp. X. V. počas výkonu služby na ceste pri obci F. zastavila a kontrolovala nákladné motorové vozidlo zn. X ev. č. A. plne naložené palivovým drevom s vodičom F. G., pričom vzniklo podozrenie z nelegálnosti prevozu dreva. Za účelom preverenia bol vodič hliadkou PZ vyzvaný, aby s vozidlom prišiel k budove OO PZ P., kde hliadka informovala riaditeľa - žalobcu o tomto podozrení. Následne bola vec preverovaná s riaditeľom F. podniku lesy F. Ing. U. X., ktorý však nemal o tomto prevoze vedomosť a nepodarilo sa mu spojiť ani s príslušným lesníkom, preto žalobcu požiadal o vyloženie dreva pri budove OO PZ P., kým vec nepreverí. Na základe pokynu žalobcu bolo následne drevo zložené na pozemku pri budove OO PZ P. P. B. a V. U., hoci tento už predtým ako spolujazdec v kontrolovanom vozidle predložil doklady o zaplatení časti a o povolení na vývoz celého nákladu palivového dreva, t. j. 10 priestorových metrov z lesného obvodu V. Na pokyn žalobcu nebola udalosť zaevidovaná v služobných pomôckach, iba v zázname zo služby nstržm. A. uviedol, že vodičovi F. G. bolo zadržané OEV z dôvodu nezhody údajov o druhu nadstavby vozidla. V. U. ako majiteľovi nebolo vydané žiadne potvrdenie o odňatí predmetného dreva, toto mu nebolo vôbec vrátené, ale dňa 16. apríla XXXX asi o XX:XX hod. toto drevo žalobca za pomoci svojho syna a ďalšej osoby naložil na svoje nákladné motorové vozidlo zn. X ev. č. A. a odviezol ho do miesta svojho trvalého bydliska v úmysle použiť ho pre vlastnú potrebu.

Pred vydaním preskúmaného rozhodnutia správny orgán v personálnom konaní vykonal vo veci rozsiahle zisťovanie skutkového stavu. Obsah výpovedí jednotlivých svedkov vypočutých v konaní je súčasťou odôvodnenia rozhodnutia žalovaného a taktiež ich reprodukoval aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Nepovažoval preto najvyšší súd za potrebné v odôvodnení tohto rozsudku opätovne podrobne reprodukovať všetky výpovede svedkov vypočutých žalovaným v personálnom konaní. V tomto ohľade odkazuje najvyšší súd na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu.

Služobný pomer žalobcu bol založený a riadi sa podľa zákona č. 73/1998 Z.z., pričom predpokladom vzniku služobného pomeru policajta je okrem iného aj zloženie služobnej prisahy. Z obsahu služobnej prisahy policajta zakotvanej v ustanovení § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že policajt má byť čestným, statočným a disciplinovaným, ktorý svoje sily a schopnosti vynaloží na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, riadi sa ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu (§ 48 ods. 3 písm. a), b), f), g) a h) zákona č. 73/1998 Z.z.).

Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 233 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný rozsahom odvolania, preskúmal rozsudok krajského súdu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v jeho odôvodnení, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti, reagujúc tiež na odvolacie námietky žalobcu, považuje za potrebné uviesť nasledovné.

Najvyšší súd nemohol priznať úspech námietke žalobcu, že v personálnom konaní bol „uznaný vinným“

aj z konania, ktoré malo spočívať v tom, že na svoju obranu uvádzal v trestnom konaní v postavení svedka nepravdivé skutočnosti. Ako vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, žalovaný prijal záver, že zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočívalo v tom, že žalobca ako riaditeľ OO PZ P. pri podozrení z nelegálneho prevozu palivového dreva dal pokyn, aby toto nebolo zaistené, ale zložené pri budove OO PZ a vec nebola dokumentovaná, následne drevo neoprávnene na svojom motorovom vozidle odviezol v úmysle použiť ho ako vlastné. Žalovaný k tomuto ďalej uviedol, že žalobca „neváhal pritom na svoju obranu uvádzať nepravdivé skutočnosti“.

Z rozhodnutia žalovaného nevyplýva, že by dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru mala byť aj skutočnosť, že v trestnom konaní na svoju obranu uvádzal v postavení svedka nepravdivé skutočnosti, tak ako to tvrdí žalobca. Pokiaľ žalovaný poukázal okrem iného aj na to, že žalobca uvádzal na svoju obranu nepravdivé skutočnosti, neznamená to, že uvedená skutočnosť bola sama osebe dôvodom prepustenia. Ide len o konštatovanie, ktoré má dotvárať celkový obraz zisteného a ustáleného skutkového stavu.

V tejto súvislosti, pokiaľ ide o oboznamovanie sa s výsledkami paralelne prebiehajúceho trestného konania v personálnom konaní, najvyšší súd poukazuje na svoje skoršie rozhodnutie, publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod číslom 58/2012, v ktorom najvyšší súd vyslovil názor, že „v konaní o prepustení zo služobného pomeru nejde o posudzovanie spáchania trestného činu, ale o zistenie porušenia služobnej prísahy a toto konanie nezávisí ani od výsledku trestného konania, pričom napriek tejto skutočnosti, ak sú pre účely takéhoto konania využité dôkazy z trestného konania, tieto podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z.“

Pokiaľ žalobca žiadal, aby bolo prihliadané len na ním označené výpovede svedkov v personálnom konaní, k tomu je potrebné uviesť, že pri hodnotení skutkového stavu správny orgán vychádzal zo všetkých dôkazov získaných v priebehu konania a tieto vyhodnotil v súlade s § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. v ich vzájomných súvislostiach, pričom výsledok hodnotiacej úvahy žalovaného je logický, opierajúci sa o skutkové zistenia. K tomu je tiež potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal opak, teda žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátil skutočnosti, ktoré mu boli kladené za vinu a nepreukázal, že v opísanom prípade prevozu dreva zachoval zákonný postup a splnil si povinnosti, ktoré policajtovi vyplývajú zo všeobecne záväzných a interných právnych predpisov.

Najvyšší súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom krajského súdu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a postupom správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákonom chránených záujmov žalobcu. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP Neúspešnému žalobcovi náhrada trov nepatrí a žalovanému nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.